

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **PENZION Neptun, s.r.o.**, se sídlem v Třeboni, Sportovní č. 1141, zast. Doc. JUDr. Milanem Kindlem, CSc., advokátem se sídlem v Chomutově, Blatenská 3218/83, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství se sídlem v Brně**, Masarykova č. 27/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2014, čj. 31557/14/5200-11433-702690, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 ze dne 24. 3. 2014 a dále o jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 ze dne 24. 3. 2014 tak, že napadená rozhodnutí

Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 24. 3. 2014 byla potvrzena a odvolání žalobce zamítnuto.

Žalobce v žalobě odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na rozsudek sp. zn. 2Afs 39/2006, dle něhož, aby výdaj byl uskutečněn, musí souviset s podnikatelskou činností daňového subjektu. V dané věci správce daně vycházel z toho, že platby provizí za zprostředkování byly skutečně uhrazeny. Rovněž nebylo zpochybněno, že výdaje byly vynaloženy v příslušném zdaňovacím období a nebylo pochyb o tom, že šlo o náklady, jež za daňově uznatelné považuje zákon. Nesoulad mezi názorem žalobce a žalovaného je v posouzení, zda dotyčné výdaje byly vynaloženy v souvislosti se získáním či udržením zdanitelných příjmů. Nárok na provizi ze zprostředkovatelské činnosti obchodní společnosti Svoboda – stavitelství, s.r.o. vznikl, a proto musel žalobci provizi zaplatit a nyní je v oblasti veřejného práva za tuto skutečnost sankcionován. V daném případě správce daně konstatoval sjednání smluv o zprostředkování, žalovaný nezpochybňuje, že k realizaci obchodů, jež měly být předmětem zprostředkování, skutečně došlo. Žalovaný tedy připouští, že byla sjednána smlouva, avšak smluvní strana skutečnou zprostředkovatelskou činnost zřejmě nevyvíjela, nešlo proto podle žalovaného ve skutečnosti o zprostředkování. Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání, nemůže zaujmout názor, že strany si ve skutečnosti sjednaly něco jiného, než deklarovaly. Pokud by se správce daně domníval, že šlo například o nepojmenovanou smlouvu o správě portfolia smluvních vztahů, musel by v tomto směru učinit příslušné závěry, což neučinil.

V daném případě žalobce sjednal smlouvu o zprostředkování určité činnosti, přičemž bylo ujednáno, že tato osoba dostane provizi, bude-li dosaženo určitého výsledku. Dohodnutého výsledku bylo dosaženo a sjednaná provize, proto byla vyplacena. Zprostředkovatelská smlouva musela být sjednána jako úplatná. Dle § 644 obchodního zákoníku vzniklo dle smlouvy o zprostředkování právo na provizi. Je podstatné, že žalobce v daném směru žádnou činnost sám nevyvíjel, ale přesto smlouvy, kterých se zprostředkování týkalo, byly skutečně uzavřeny. Nárok na provizi vznikl, proto nemůže být žalobce sankciován za to, že jej v souladu se zákonem uspokojil. Podle žalovaného je žalobce poškozen za to, že splnil povinnosti, které pro něj vyplývají ze soukromoprávních předpisů. Princip jednotnosti, bezrozpornosti právního řádu zapovídá odlišný přístup k obdobným právním institutům v jednotlivých právních odvětvích, proto není možné, aby splnění povinnosti podle jednoho předpisu bylo současně porušením povinnosti podle jiného. Daňový řád upřednostňuje hledisko materiální správnosti nikoli hledisko fiskální, jak bylo konstatováno Nejvyšším správním soudem v rozsudku sp. zn. 9Afs 41/2013.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že mezi žalobcem a společností SVOBODA - stavitelství s.r.o. došlo k uzavření zprostředkovatelských smluv, nazvaných „Smlouva o podílu a provizi za zprostředkovatelské obchody“, které nenaplňují znaky zprostředkovatelské smlouvy dle § 642 obchodního zákoníku. Zprostředkovatelem byla v daném případě obchodní společnost SVOBODA - stavitelství s.r.o., respektive J.S. Zájemcem pak měla být druhá strana závazku, tedy žalobce. Tak tomu ovšem v těchto smlouvách není. Žalobce nebyl osobou, která měla předmětné smlouvy uzavírat. Touto osobou byla obchodní společnost Trio – D spol. s r.o. Žalovaný je tedy přesvědčen, že obě smlouvy uzavřené mezi žalobcem a obchodní společností SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J.S. nejsou „čistými“ smlouvami o zprostředkování, ale nominálními smlouvami vykazujícími některé znaky zprostředkovatelských smluv.

Žalobce dovozuje, že mu vznikla povinnost vyplatit provizi obchodní společnosti SVOBODA – stavitelství s.r.o., neboť smlouvy s konečnými odběrateli, kterých se zprostředkování týkalo, byly uzavřeny, a to bez jakékoliv činnosti žalobce. Tento závěr žalovaný odmítá, neboť z výpovědí svědků vyplynulo, že mnohých jednání se účastnil jednatel žalobce, proto nelze tvrdit, že žalobce byl ve věci předmětných smluv zcela nečinný. Dle žalovaného není závazek uzavřený mezi žalobcem a obchodní společností SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J. S. zprostředkovatelskou smlouvou. Žalovaný souhlasí s tím, že zprostředkovatel nemusí ke splnění svého zprostředkovatelského závazku vyvíjet aktivně činnost. Z podstaty je však zřejmé, že musí vyvíjet minimální činnost. Žalobce v daňovém řízení neprokázal, že by obchodní společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. či J.S. vykonával jakoukoliv činnost, z níž by žalobci plynuly zdanitelné příjmy, jak bylo žalobcovou povinností. Z důkazního řízení vyplynulo, že obchodní společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. ani J.S. se při uzavírání obchodních případů mezi obchodní společností Trio – D spol. s r.o. a konečnými odběrateli neangažovali. J.S. i jednatel žalobce správci daně sdělil, že J.S. byl v aktivním kontaktu s konečnými odběrateli. Pokud tedy žalobce tvrdí, že J.S. s těmito odběrateli v kontaktu nebyl a ani nemusel být, neodpovídá toto tvrzení předchozím vyjádřením jednatele žalobce.

V průběhu daňového řízení nebyla zpochybňována právní povaha činností vykonávaných obchodními společnostmi SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J. S., ale skutečnost, zda tyto subjekty vykonávaly jakoukoli činnost. Žalobci se nepodařilo prokázat, že by se ve zdaňovacím období roku 2009 obchodní společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. a ve zdaňovacím období roku 2010 J.S. jakkoli podíleli na zprostředkování obchodů. K nákladům ve formě provizí vyplacených žalobcem obchodní společnosti SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J.S. v předmětných zdaňovacích obdobích neexistovaly žádné zdanitelné výnosy. Proto nelze předmětné náklady považovat za uplatněné v souladu s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a to i přes existence formálně bez vadných dokladů týkajících se předmětných plnění.

Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti.

Správce daně zahájil u žalobce dne 7. 6. 2012 daňovou kontrolu daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2009 a 2010.

Správce daně v rámci daňové kontroly mimo jiné zjistil, že žalobce uzavřel dne 28. 8. 2006 smlouvu o zprostředkování s obchodní společností Trio – D spol. s r.o., na základě které žalobce pro obchodní společnost Trio – D spol. s r.o. zprostředkoval uzavření kupních smluv s třetími subjekty. Smlouva byla platná pro roky 2009 i 2010.

Dne 21. 3. 2007 žalobce uzavřel smlouvu o podílu na provizi za zprostředkované obchody platnou pro rok 2009, a to s obchodní společností SVOBODA – stavitelství s.r.o., dle které obchodní společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. se měla podílet na provizi, na níž vznikne nárok na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006. Žalobce dále uzavřel dne 4. 1. 2010 smlouvu o podílu na provizi za zprostředkované obchody pro rok 2010 s J.S., dle které se J.S. měl podílet na provizi, na níž vznikne nárok na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006.

Žalobce zaúčtoval do nákladů faktury, a to v roce 2009 od společnosti SVOBODA – stavitelství s.r.o. a v roce 2010 od daňového subjektu J.S. V popisu jednotlivých účetních dokladů zaúčtovaných za rok 2009 je uvedeno, že se jedná o fakturaci za zprostředkování

obchodu a služeb při prodeji zemědělských komodit a chemie s firmou Trio-D spol. s r.o., a to na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 21. 3. 2007. V popisu jednotlivých účetních dokladů za rok 2010 je uvedeno, že se jedná o fakturaci za uskutečněné obchodní transakce a přípravu prodeje agrochemie a zemědělských komodit na základě smlouvy o podílu na provizi za zprostředkované obchody ze dne 4. 1. 2010. Žalobce v roce 2009 uplatnil celkově částku 1.418.122,20 Kč jako daňově účinné náklady a za rok 2010 částku 607.000 Kč jako daňové účinné náklady.

Správce daně měl pochybnosti, zda tyto částky byly uplatněny v souladu s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Proto vyzval žalobce k prokázání skutečností rozhodných pro stanovení daně, požadoval, aby žalobce správci daně předložil způsob výpočtu jednotlivých podílů na provizi dle smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody, včetně základu pro výpočet výše provize. Žalobce reagoval na výzvu, zaslal odpověď, ze které vyplývá, že výše podílu na provizi za zprostředkované obchody byla odvislá od výše fakturovaných částek za zprostředkování dle smlouvy o zprostředkování uzavřené mezi společností Trio - D spol. s r.o. a Penzionem Neptun s.r.o. ze dne 28. 8. 2006 a dále byly zohledněny vedlejší náklady a vzájemné nákupy a prodeje zboží mezi společnostmi Penzion Neptun s.r.o. a Trio - D spol. s.r.o.

Dne 3. 1. 2013 se konalo jednání, jehož předmětem bylo doplnění odpovědi na výzvu. Následně správce daně vyhotovil dne 14. 1. 2013 další výzvu k prokázání skutečností, kdy požadoval po žalobci vysvětlení obsahu smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody. Rovněž v této výzvě správce daně uvedl, že má pochybnost, zda částka 1.418.122,20 Kč za zdaňovací období roku 2009 a částka ve výši 607.000 Kč za zdaňovací období 2010 byla oprávněně zahrnuta do nákladů, a proto vyzval žalobce k prokázání těchto nákladů. Žalobce opětovně na výzvu reagoval. Ve sdělení se vyjadřoval k obsahu shora uvedených smluv a vysvětloval, jakým způsobem probíhaly obchody a realizace zprostředkování.

Dne 11. 3. 2013 J.S. podal svědeckou výpověď ohledně spolupráce se žalobcem. Svědek vypověděl, že jeho činnost spočívala v tom, že pro žalobce zprostředkoval nákup a prodej chemie a zemědělských komodit. Na otázku správce daně, s jakými společnostmi ohledně zprostředkování obchodů jednal, uvedl, že si konkrétní jména společností nepamatuje. Ve společnostech jednal s odpovědnou osobou za nákup agrochemie.

Správce daně zjistil, že na konci roku 2009 byly společnosti SVOBODA – stavitelství s.r.o. odcizeny veškeré účetní doklady a smluvní dokumentace, proto správce daně nemohl ověřit, zda došlo k zaúčtování a zdanění podílů na provizi u této společnosti.

V rámci dožádání byly provedeny svědecké výpovědi konečných odběratelů, na které byl odkaz ve fakturách za zprostředkování dle smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006, která byla uzavřena mezi žalobcem a obchodní společností Trio – D spol. s r.o. Z těchto svědeckých výpovědí nevyplývá, že by J.S. byl se zástupci uvedených obchodních společností v kontaktu, a to jako podnikající fyzická osoba, ani jako jednatel společnosti SVOBODA – stavitelství s.r.o. Z těchto svědeckých výpovědí rovněž nelze usoudit, že obchodní vztahy mezi konečnými odběrateli a obchodní společností Trio – D spol. s r.o. či žalobcem probíhají v některých případech 10 až 15 let.

Správce daně vypracoval zprávu o daňové kontrole, která byla se žalobcem projednána dne 19. 3. 2014. Správce daně učinil závěr, že žalobce sice doložil předmětné náklady po

formální stránce, nicméně faktické uskutečňování činností, za které byl obchodní společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a J. S. přiznáván podíl na provizi, nebylo žalobcem prokázáno. Dle správce daně proto předmětné náklady nebyly uplatněny v souladu se zákonem o dani z příjmů, proto správce daně vydal dodatečné platební výměry za zdaňovací období roku 2009 a 2010, kdy zvýšil základy daně v předmětných zdaňovacích obdobích a žalobci doměřil daň z příjmů právnických osob. Za období roku 2009 byla doměřena daň z příjmů právnických osob vyšší o částku 283.600 Kč a za rok 2010 byla doměřena daň z příjmů právnických osob vyšší o částku 117.230 Kč. Současně s tím byla žalobci uložena povinnost uhradit penále.

Žalobce se proti dodatečným platebním výměrům odvolal. Odvolání žalobce bylo zamítnuto s odůvodněním, že v daňovém řízení nebylo prokázáno, že by se ve zdaňovacím období roku 2009 obchodní společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a ve zdaňovacím období roku 2010 J.S. jakkoli podíleli na zprostředkování obchodů mezi obchodní společností Trio – D spol. s r.o. a třetími subjekty. Žalobce se ocitl v důkazní nouzi, své náklady neprokázal, a proto částky zúčtované a zahrnuté do daňově účinných nákladů za uvedená zdaňovací období nelze uznat za prokázané náklady vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, proto zvýšení základu daně ve zdaňovacím období roku 2009 a roku 2010 je oprávněné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze spisu vyplývá, že žalobce uzavřel se společností Svoboda – stavitelství s r.o. dne 21. 3. 2007 smlouvu o podílu na provizi za zprostředkované obchody, která byla platná v roce 2009 a dále dne 4. 1. 2010 s J.S. smlouvu o podílu na provizi za zprostředkované obchody, která byla platná v roce 2010. Tyto smlouvy o podílu na provizi za zprostředkované obchody jsou obsahově téměř totožné. Z obsahu těchto smluv vyplývá, že žalobce uzavřel dne 28. 8. 2006 s obchodní společností Trio – D spol. s r.o. smlouvu o zprostředkování, na základě níž se zprostředkovatel zavázal zprostředkovat pro zájemce uzavření kupní smlouvy na prodej zemědělských plodin, zejména obilí za předem dohodnuté kupní ceny a zájemce se zavázal zaplatit zprostředkovateli za tuto činnost sjednanou provizi. Smluvní strany se tedy dohodly, že ve zdaňovacím období roku 2009 společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a ve zdaňovacím období roku 2010 J.S. se bude podílet na provizi, na níž vznikne žalobci nárok ze smlouvy o zprostředkování, a to za zprostředkování obchodů mezi kupujícími a společností Trio – D spol. s r.o. Podíl na provizi byl sjednán ve výši 50 % ze základu pro určení podílu na provizi. Základem pro určení podílu na provizi se rozumí provize náležející společnosti Penzion Neptun s r.o. na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006, a to za zprostředkování obchodů mezi kupujícími a společností Trio – D spol. s r.o., snížená o vedlejší náklady uvedené v článku III. smlouvy o zprostředkování, které se týkají obchodů mezi kupujícími a společností Trio – D spol. s r.o. Faktury vystavené na základě smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody, tedy bezprostředně souvisely s fakturací společnosti žalobce a společnosti Trio – D spol. s r.o. (zájemce o zprostředkování) dle smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006. Dále se v uvedené smlouvě žalobce zavázal předávat informace o výši základu pro určení podílu na provizi a dále informovat bez odkladu o tom, že došlo k zaplacení provize ze strany společnosti Trio – D spol. s r.o. za příslušné kalendářní čtvrtletí.

Základní podmínkou daňové uznatelnosti nákladu je, aby byl vynaložen na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Povinnost tvrzení i břemeno důkazní nese daňový subjekt.

O daňově účinný výdaj se jedná tehdy, jestliže výdaje poplatník skutečně vynaložil, výdaje poplatník vynaložil v souvislosti se získáváním zdanitelných příjmů a musí být vynaloženy ve zdaňovacím období. Podmínky výdaje jsou stanoveny v § 24 odst. 1 větě první zákona o daních z příjmů, kdy se musí jednat o výdaje, které slouží k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů, tyto příjmy musí být zdanitelné, jejich vynaložení musí být poplatníkem nepochybně prokázáno, výdaje musí být uplatněny ve výši stanovené zákonem o daních z příjmů a zvláštními předpisy, kdy tytéž výdaje nelze uplatnit opakovaně. Výdaje musí být poplatníkem prokázány způsobem vylučujícím jakékoliv pochybnosti přesvědčivým tvrzením, ale i řádnými věrohodnými důkazy. Soud poznamenává, že doklady vystavené se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být použity jako důkaz uskutečnění skutečností v nich deklarovaných, není-li prokázáno, že k jejich uskutečnění fakticky došlo. Je proto povinností daňového subjektu v daňovém řízení prokázat jím tvrzené skutečnosti. Jestliže daňový subjekt v daňovém řízení neprokáže skutečnosti uvedené v daňovém přiznání, nelze s odkazem na § 92 odst. 5 daňového řádu dovést, že je to správce daně, kdo je povinen tyto skutečnosti prokazovat za daňový subjekt.

V daném případě žalobce uzavřel se společností Trio – D spol. s r.o. (zájemce) dne 28. 8. 2006 smlouvu o zprostředkování, ve které se jako zprostředkovatel zavázal, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce – společnost Trio – D spol. s r.o. měla příležitost uzavřít smlouvu s třetí osobou a zájemce se zavázal zaplatit žalobci úplatu.

Žalobce namítá, že mezi ním a obchodní společností Svoboda – stavitelství s r.o. a J.S. došlo k uzavření zprostředkovatelských smluv dle obchodního zákoníku ve znění účinném pro rozhodné období.

Podle § 642 obchodního zákoníku platného v době, kdy byly předmětné smlouvy o podílu na provizi za zprostředkované obchody uzavřeny, se smlouvou o zprostředkování zprostředkovatel zavazuje, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby měl zájemce příležitost uzavřít určitou smlouvu s třetí osobou a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli provizi. V daném případě ze shora uvedených smluv vyplývá, že společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a J.S. je zprostředkovatelem, z čehož plyne, že zájemcem by měl být žalobce. V daném případě tomu ovšem tak není, žalobce dle smlouvy uzavřené se společností Trio – D spol. s r.o. vystupuje jako zprostředkovatel, jestliže se zavázal, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce – společnost Trio – D spol. s r.o. měla příležitost uzavřít smlouvu s třetí osobou a současně s tím se zájemce zavázal zaplatit žalobci jako zprostředkovateli provizi. Žalobce tedy nebyl osobou, která měla smlouvy uzavírat, touto osobou byla společnost Trio – D spol. s r.o., což vyplývá ze smlouvy, kterou žalobce uzavřel s touto společností dne 28. 8. 2006, která byla platná i ve zdaňovacím období roku 2009 a 2010. S ohledem na obsah smluv je správný závěr žalovaného, že se nejedná o smlouvy o zprostředkování, ale o inomínatní smlouvy, které vykazují jen některé znaky zprostředkovatelských smluv.

V daném případě je mezi účastníky na sporu, zda fakturované částky dle smluv o provizi za zprostředkované obchody v roce 2009 od společnosti Svoboda – stavitelství s r.o. a v roce 2010 od J.S. byly za zdaňovací období roku 2009 a 2010 oprávněně zahrnuty do nákladů na dosažení, zajištění a udržení příjmů v souladu s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Z daňových dokladů vyplývá, že faktury, které byly vystaveny na základě smluv o podílu na provizi za zprostředkovatelské obchody žalobce, byly tedy odvislé od faktur vystavených žalobcem společností Trio – D spol. s r.o. na základě smlouvy ze dne 28. 8. 2006. Faktury, které žalobce vystavil společnosti Trio – D spol. s r.o. byly pro žalobce

výnosem a faktury, které přijal za zprostředkovatelské obchody na základě smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody od společnosti Svoboda – stavitelství s r.o. a J.S. byly pro žalobce nákladem. V daném případě bylo povinností žalobce prokázat, že obchodní společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a J.S. na základě shora uvedených smluv vykonávali činnost, ze které by žalobci plynuly zdanitelné příjmy. Žalobce však neprokázal, že by se v uvedených zdaňovacích obdobích obchodní společnost Svoboda – stavitelství s r.o. a ve zdaňovacím období roku 2010 J. S. podíleli na zprostředkování obchodů mezi žalobcem a obchodní společností Trio – D spol. s r.o. Existence zdanitelných výnosů prokázána nebyla. Žalobce neprokázal faktické uskutečnění plnění, které bylo fakturováno. Společnost Svoboda – stavitelství s r.o. ani J.S. se v uzavírání obchodních případů mezi obchodní společností Trio – D spol. s r.o. a konečnými odběrateli nepodíleli ani nijak neangažovali.

Správce daně vyzval žalobce k prokázání nákladů za zdaňovací období roku 2009 i 2010, žalobce reagoval na výzvu a uvedl, že může doložit písemné potvrzení některých větších firem, které byly kontaktovány J.S. na základě smlouvy o podílu na provizi za zprostředkované obchody. Žádná taková potvrzení ovšem nedoložil. J.S. jako svědek uvedl, že neměl žádné informace o realizaci obchodů a veškeré podklady, které měly souviset s fakturací podílů na provizi žalobce, obdržel od jednatele žalobce J.T.. K dotazu správce daně svědek uvedl, že se jednalo o zprostředkování nákupu a prodeje „chemie“ s tím, že se k tomu dostal náhodou. Svědek sice uvedl, že v roce 2009 zprostředkoval žalobci nějaké obchody, na otázku správce daně, s jakými zákazníky ve věci zprostředkování obchodů pro žalobce jednal, odpověděl neurčitě „bylo toho docela dost, konkrétní jména si však nepamatuji, ve společnostech jsem převážně jednal s odpovědnou osobou za nákup agrochemie“. K dotazu správce daně, na základě jakých úkonů a činností fakturoval podíl na provizi, odpověděl, že to bylo na základě předložených sjetin se soupisem faktur a objemem uskutečněných obchodů, které mu předkládal pan T. K dotazu správce daně, jakým způsobem prokazoval svědek oprávněnost nároku na provizi, odpověděl, že to bylo na základě důvěry vůči panu T. K dotazu správce daně, jak se dozvěděl, že obchod, který zprostředkoval, proběhl, svědek uvedl, že si telefonoval s panem T., když se blížil konec čtvrtletí a na základě informací od pana T. se vždy dozvěděl, že došlo k realizaci obchodů. Odpovědi svědka se vztahovaly k roku 2009 i k roku 2010. Správce daně prověřoval, zda se v účetnictví společnosti Svoboda – stavitelství s r.o. J.S. nachází daňové doklady uplatněné v daňově účinných nákladech žalobce. Finanční úřad v Plzni sdělil, že na konci roku 2009 byly společnosti Svoboda – stavitelství s r.o. v konkurzu odcizeny veškeré účetní doklady a smluvní dokumentace, proto nebylo možné ověřit, zda příjmy uvedené v těchto dokladech byly zaúčtovány a zdaněny.

Ze spisu dále vyplývá, že správce daně zajistil výslech 16 svědků odběratelů od společnosti Trio – D spol. s r.o., kteří se stali odběrateli této společnosti na základě zprostředkovatelské činnosti J.S. dle smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody. Na uvedené společnosti bylo odkazováno ve fakturách za zprostředkování dle smlouvy o zprostředkování ze dne 28. 8. 2006, která byla uzavřena mezi žalobcem a společností Trio – D spol. s r.o. U faktur za zprostředkování vystavených žalobcem je uvedeno celkem 18 odběratelů zemědělských komodit od společnosti Trio – D spol. s r.o. Na základě faktur za zprostředkování, které vystavil žalobce společnosti Trio – D spol. s r.o. byl následně fakturován společností Svoboda – stavitelství s r.o. v roce 2009 J.S. v roce 2010 podíl na provizi za zprostředkované obchody. V roce 2009 byla celkem fakturována částka 1.418.122,20 Kč a v roce 2010 celkem částka 607.000 Kč. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že jednání probíhala se žalobcem a s J.T.. Společnost Mlýn a krupárna MRSKOŠ s.r.o. uvedla, že obchoduje se společností Trio – D spol. s r.o. a jako zprostředkovatele uvedla J.T.

Zástupce společnosti Žilovská zemědělská a.s. uvedl rovněž, že se společností Trio – D spol. s r.o. obchoduje od roku 2006 a jako zprostředkovatele uvedl J.T. s tím, že žádná třetí osoba do obchodu zainteresována nebyla. Shodně vypověděl i zástupce společnosti Třemošenská a.s. i společnost LOBKOWICZ – Křimice spol. s r.o. podnikatel Ing. J.L. s tím, že do obchodu nebyl žádný zprostředkovatel zainteresován. Z těchto svědeckých výpovědí vyplývá, že zástupci uvedených společností jednali mimo jiné s J.T., žádný ze svědků nepotvrdil tvrzení žalobce i J.S., že J.S. osobně vykonával zprostředkovatelskou činnost dle smluv o podílu na provizi za zprostředkované obchody. Na základě svědeckých výpovědí nelze učinit závěr, že by se J.S. jakýmkoliv způsobem podílel na realizaci obchodů mezi společností Trio – D spol. s r.o. a označenými odběrateli. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že zástupci odběratelů jednali buď s J.T., jednatelem žalobce nebo přímo se zaměstnanci obchodní společnosti Trio – D spol. s r.o. Soud poznamená, že rovněž J.S. jako svědek vypověděl, že neměl žádné informace o realizaci obchodů a veškeré podklady, které měly souviset s fakturací podílů na provizi žalobce, obdržel svědek vždy od jednatele žalobce. Svědek také vypověděl, že spolupráce s žalobcem byla na základě důvěry.

Žalobce doložil náklady za předmětné provize daňovými doklady, tedy po formální stránce, ovšem uplatněný náklad nebyl žádným způsobem prokázán po stránce faktické. S ohledem na výpovědi svědka J.S. a svědků, kteří byli vyslechnuti dožadným správcem daně, v průběhu daňové kontroly nebylo prokázáno, že by se J.S. podílel na zprostředkování obchodů se zemědělskými komoditami a náležela by mu za to provize. Tento závěr vyplývá rovněž i z výpovědi svědka J.S., který vypověděl, že si na konkrétní jména společností, u kterých se měl podílet na zprostředkování prodeje, nepamatuje. Svědek tedy nebyl schopen uvést žádné konkrétní podrobnosti k realizovaným obchodům. Žalobce rovněž tak i J.S. uváděli, že J.S. byl v aktivním kontaktu s odběrateli, což je v rozporu s námitkou žalobce, že J.S. s těmito odběrateli v kontaktu vůbec nebyl a ani nemusel být.

Z uvedeného je zřejmo, že došlo k realizaci obchodů mezi obchodní společností Trio – D spol. s r.o. a konečnými odběrateli, rovněž došlo k výplatě provize žalobci od obchodní společnosti Trio – D spol. s r.o. Nesprávná je však argumentace žalobce, že dosáhl zvýšených příjmů právě díky třetí osobě. V daném případě žalobce neprokázal, že zprostředkovatelská činnost třetí osoby, J.S., přinášela žalobci zdanitelné příjmy, proto byl učiněn ze strany správce daně správný závěr, že vyplacená provize nebyla důvodně vyplacena, jestliže žalobce neprokázal, že by například růst obrátu žalobce souvisel s aktivitami J.S. Žalobce tedy neprokázal, že by zprostředkovatel se nějakým způsobem podílel na zprostředkování prodeje mezi obchodní společností Trio – D spol. s r.o. a konečnými odběrateli. Proto žalobce zcela neoprávněně provize za toto zprostředkování uplatnil do nákladů na dosažení, zajištění a udržení příjmů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.

K námitce žalobce, že bylo povinností správce daně prokázat skutečný obsah právního jednání ve smyslu § 92 odst. 5 písm. d) daňového řádu soud uvádí, že námitka není důvodná, neboť dle správce daně ve skutečnosti mezi žalobcem a obchodní společností SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J.S. nešlo o zprostředkování, protože společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. ani J.S. nevyvíjeli žádnou činnost. Ze spisu vyplývá, že správce daně nezpochybňoval povahu činností vykonávaných obchodní společností SVOBODA – stavitelství s.r.o. a J.S., ale skutečnost, zda obchodní společnost SVOBODA – stavitelství s.r.o. v roce 2009 a J.S. v roce 2010 se jakkoli podíleli na zprostředkování obchodů mezi žalobcem a obchodní společností Trio – D spol. s r.o. Žalobce toto neprokázal, jak vyplývá z předchozí pasáže rozsudku. Žalobce neprokázal, že se J. S. jakkoliv zapříčinil dosažení a udržení jakýkoliv příjmů žalobce. K nákladům ve formě provizí, které byly žalobcem vypláceny společnosti

SVOBODA – stavitelství s.r.o. J.S. neexistují žádné zdanitelné výnosy. Jestliže tedy žalobce nebyl schopen prokázat faktické uskutečnění fakturovaného plnění, přestože existovaly formálně bezvadné doklady nelze náklady považovat za uplatněné v souladu s §24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Nešlo tu proto o prokázání skutečného obsahu právního úkonu, nýbrž o splnění důkazního břemene žalobce založeného ustanovením § 92 odst. 3 daňového řádu. Je to totiž žalobce, na němž je prokázat výši jím tvrzených nákladů, které se projevují v jím podaném daňovém tvrzení.

Soud s ohledem na shora uvedené důvody neshledal žalobu opodstatněnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož žalovaný má v případě úspěchu právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení nebyla žalovanému přiznána, neboť nebylo zjištěno, že by v souvislosti s tímto řízením mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho administrativní činnosti.

Soud rozhodl rozsudkem bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 30. listopadu 2015

JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava